

Những món quà Sinh nhật vô giá

Năm nay có lẽ là năm vui nhất, hạnh phúc nhất trong những ngày tháng kỷ niệm ngày Sinh nhật của tôi. Bao nhiêu năm trải qua cuộc sống thăng trầm nơi thế gian. Những ngày Sinh nhật của tôi thường vô nghĩa. Thường thì hay có những giòng nước mắt tủi buồn cho thân phận. Những ngày gia đình hạnh phúc của tôi vào những năm trước 1975 hầu như bay đi cùng với khói lửa và mây trời.

Những ngày ấy rất nhiều gia đình bị ly tán. Ba tôi phải đi tù Cộng sản, chúng tôi đi vùng kinh tế mới. Chị và em của tôi thì bước được lên chiếc tàu ngay sông Sài Gòn ra khơi. Những cảnh hải hùng ngày ấy. Sau 30 tháng 4 năm 1975. Vẫn in mãi vào tâm hồn tôi sự thương tiếc cho người dân Việt Nam mất đi cuộc sống hạnh phúc tự do. Những cảnh sống hạnh phúc gia đình của người dân miền nam Việt Nam. Sự văn minh luôn như được bồi đắp và xây dựng. Sự tự do và hạnh phúc khi đang thời không làm cho mọi người dân ý thức và hiểu biết lắm.

Cho đến một lúc nào đó. Những sự ngây thơ được lấp đầy

những hình ảnh cuộc đời éo le. Xã hội bị đảo lộn. Khi tôi hiểu biết được rằng: Chúng tôi là những người thua trận chiến. Xiềng xích và luật lệ ban ra đã dồn chúng tôi vào những cảnh khổ của cuộc đời. Những cuộc đời không có lối thoát. Không có tương lai.

Những ngày ấy. Mỗi lần đau buồn tôi hay ngược nhìn ánh mặt trời chói chang.

Tôi hay hỏi Trời. Tại sao chiến tranh? Tại sao đau bệnh và nghèo đói?

Tôi hỏi Trời: Trời có thấy chúng con quá đau khổ? Tôi đi nhà thờ cầu nguyện mãi: Nhìn Chúa Giêsu trên thập tự giá xin Chúa ban ân phước. Cầu xin mãi, bệnh hoạn càng ngày càng nặng thêm. Cuộc đời càng ngày càng thêm chông chất những đắng cay. Một hôm, tôi nhìn hình tượng Chúa chết trên cây thập giá. Tôi cảm nhận được sự đau đớn mà Chúa phải trải qua. Nhìn những đinh đóng vào tay và chân. Chúa phải vác thập tự giá, Chúa đi vào sự chết trước mắt của mọi người. Chúa Giêsu đã đau đớn gấp trăm ngàn lần sự đau đớn của tôi. Tư tưởng ấy cứ mãi xuất ra mỗi khi tôi vào nhà thờ. Nhìn tượng Chúa chết trên thập giá, thì tôi

lại khóc. Tôi thấy đinh đóng vào tay vào chân . Đầu đầy gai nhọn và Máu đã hay đang chảy ra trước mắt tôi. Tôi ước gì Đức Chúa Cha ban phép cho tôi được sống vào thời ấy . Ban phước cho tôi cùng với các giáo dân cứu được Chúa thoát khỏi những sự đau đớn ấy. Lòng tôi thấy thương Chúa Jesu nhiều quá. Và tôi cũng thấy thương cho chính tôi.

Sự đau đớn đó tại sao Chúa Jesu phải chịu ?

Chúa chết vì tội lỗi của loài người ?

Những câu hỏi ấy tôi suy nghĩ mãi trong đầu . Một hôm nhìn mãi tượng Chúa . Tôi đã khóc, nước mắt của tôi cảm thương sự đau đớn của Chúa. Từ thân xác đến tâm hồn. Máu đã chảy ra với tấm lòng đầy nhẫn nhục.

Chính ngay Chúa cũng không biết phải làm gì ?

Tôi khóc, nước mắt mờ nhoà và tôi tự hỏi:

Ngày ấy Chúa phải chết vì lòng ganh ghét ?

Chúa chết vì luật lệ của kẻ ác nhân ?

Hay Chúa chết vì tội chúng ta đã không cứu được Chúa ?

Trong nhà thờ , tôi đã không tìm được sự bình an. Cuộc sống ngoài đời lại làm cho tôi quá đau lòng. Ngày ấy tôi thường nhìn thấy những xiềng xích trói buộc những người chiến sĩ. Đi tù đày ra miền Bắc. Trên những chuyến tàu xe lửa. Trong đó có ba của tôi và người thân của tôi. Ngày ấy biết bao người chết và sẽ chết. Đầu không đội gai . Tay chân không đóng đinh. Nhưng mỗi người nằm xuống là mỗi một sự đau buồn. Chúa ơi, Trời ơi : Ai là người sẽ cứu chúng con ?

Sự tự do, hạnh phúc và nhân quyền của con người bỗng chốc như tan biến cùng với khói lửa và bom đạn của những người Cộng Sản . Cảnh sống của những người thua cuộc. Cảnh sống của những người bị nước mất, nhà tan và gia đình ly tán . Cảnh cuộc đời của người dân miền nam Việt Nam . Chúng tôi bắt đầu sống cảnh lầm than . Trầm luân kiếp sống của những con người trong chế độ gọi là Cộng Sản .

Đi đâu tôi cũng phải xin giấy cấp phép đi đường. Nhà của ông ngoại và bạn bè của tôi, tôi cũng không được phép ngủ ở đó nếu giấy phép bị hết hạn . Khi mà mái rơm rạ nơi căn nhà vùng kinh tế mới Tân Uyên của chúng tôi bắt đầu dột nát . Cảnh đói nghèo bắt đầu tràn lan. Cảnh hỗn loạn và cảnh đau thương chồng chất đầy khắp nhiều nơi . Càng ngày càng đè nén và in ấn mãi vào tâm hồn của chúng tôi .

Chúng tôi, những người còn sống sót . Những người dân của miền nam Việt Nam phải sống cuộc đời theo chế độ Cộng Sản . Bao người chiến sĩ cùng với ba tôi . Khổ sai tại chốn lao tù . Chúng tôi ngoi ngóp trong cảnh đời thay đổi. Cảnh

người dân mất đi sự quý giá vô cùng.

Đó là sự hạnh phúc và tự do .

Bao nhiêu năm qua. Những cảnh trầm luân của xã hội và cuộc đời. Vẫn in ấn vào tâm hồn tôi những sự thiết tha một đời sống văn minh. Sự tự do và hạnh phúc cho quê hương Việt Nam .

Mọi người nói về vấn đề Nhân quyền.

Nhưng tôi thì muốn thêm đề tài Chiến tranh và Bình tật.

Hạnh phúc như là thiên đàng trong mộng tưởng.

Phép lạ là những kì bí biến chuyển lạ lùng.

Hơn nữa cuộc đời. Tôi mới tìm thấy sự hạnh phúc đã sinh ra làm người.

Hơn nữa đời người. Tôi mới có được những hạnh phúc yêu thương.

Cuộc sống của tôi nơi thế gian giống như chốn thiên đàng.

Tôi rất hãnh diện là một người phụ nữ Việt Nam.

Tôi rất hãnh diện được nhận bằng phát minh.

Được làm một con người hữu ích cho thế gian.

Những ngày hôm nay , Những ngày của mùa thu . Lá vàng bắt đầu rơi . Trời lập đông bắt đầu gió thổi và mây bay. Những tia nắng ấm vẫn luôn chiếu những ánh sáng lạ lùng đến cho thế gian. Tôi đứng lặng yên nhận lãnh những ánh sáng thiêng liêng đó . Mắt mũi môi miệng , da thịt tôi sáng ngời trong ánh sáng buổi ban mai. Lòng biết ơn Trời đã cho tôi sinh ra làm người trong thế gian hôm nay.

Niềm vui của tôi. Hạnh phúc của tôi thật vô vàng. Ngày sinh nhật của tôi năm nay có lẽ là năm vui nhất . Bởi vì tôi đã được ban nhiều sự ân phước.

Tôi đã may mắn tìm ra được sự yêu thương như phép lạ trong củ nghệ vàng.

Tôi đã tìm ra được cách dùng củ nghệ để: chữa được nhiều bệnh nan y.

Tôi đã khám phá và phát minh ra được các nguyên nhân gây bệnh.

Cách chữa trị và phòng chống về bệnh tật.

Tôi đã tìm ra được sự bí mật của chiếc cầu vòng 7 màu .

Chiếc cầu vòng ấy luôn vòng quanh bao bọc tôi như ánh sáng hào quang về phép lạ. Tôi có thể làm cho chiếc cầu vòng thẳng đứng cao vút lên trời cao.

Chiếc cầu vòng thu gọn nhỏ như vòng hoa ánh sáng chung quanh tôi . Tôi đi đâu cầu vòng cũng đi theo đó . Một hôm tôi khám phá ra làm ra chiếc cổng cầu vòng sáng ngời .

Hôm ấy tôi vui lắm ! Tôi bước qua xong bước lại . Không gian vắng lặng như chốn thiên đàng . Tôi như người sống được cảnh thiên đàng trên thế gian .

Biết bao ân phước và phép lạ ban ra. Tôi ôm ấp như bảo vật của Trời. Của các đấng vô hình. Sự thiêng liêng của Đất, của Nước và Biển cả mênh mông. Năm nay niềm vui ấy như tràn đầy. Những món quà Sinh nhật năm nay chất chứa nhiều yêu thương.

Niềm vui như vô tận . Hạnh phúc là vô biên.

Xin chia sẻ những niềm vui hạnh phúc này đến cho những ai đau bệnh trên thế gian hôm nay.

Ai tin sẽ được, Ai tìm sẽ thấy !

Những giòng chữ này ghi lại những món quà trong những ngày Sinh nhật của tôi năm nay. Đối với tôi đó là những món quà vô giá. Vì những sự yêu thương và ý nghĩa được trình bày trong mọi ý tưởng. Qua những lời nói phát ra, đều có ẩn hiện những sự vô hình của phép lạ và tình yêu của Đấng tạo hoá ban ra cho tất cả chúng ta.

Nam Anh : Qua chương trình radio talk show VPR tháng 11. Hằng năm vào dịp lễ Thanks Giving cũng là ngày Sinh nhật của chị Vân . Năm Anh mong được quý thánh giả và bệnh nhân Ai có tin vui xin chia vui trong chương trình hôm nay . Nam Anh nghĩ rằng đó cũng là những món quà Sinh nhật rất vui dành cho chị . Nam Anh nghĩ rằng chị Vân đã bỏ hết tâm huyết và cả cuộc đời để tìm ra phương thuốc giúp cho đời và người bệnh hoạn. Chị đã dùng bản thân của chị làm vật thí nghiệm nhiều lần để cho bài thuốc được toàn hảo hơn . Thưa chị Vân Nam Anh xin mời Bác sĩ Phạm Lễ đến với chương trình .

Bác sĩ Phạm Lễ : Hôm nay được trở lại trong chương trình đặc biệt vào ngày lễ tạ ơn Thanks Giving . Chúng ta tạ ơn trên đã cho chúng ta cuộc sống đầy đủ an vui sau khi chúng ta đi tìm tự do. Và phần thưởng tinh thần cho tôi là đã đến với chương trình thuốc nghệ . Tôi cũng xin cảm ơn và Nhân dịp lễ chúng ta cùng nhau gửi lời cảm ơn đến nhà phát minh Bích Vân đã sáng chế và đã giúp cho chúng ta phương thuốc để chữa bệnh . Đặc biệt biết tin, đây cũng là dịp kỉ niệm ngày sinh của nhà phát minh nên xin có lời chúc mừng **HAPPY BIRTHDAY** đến nhà phát minh Bích Vân.

Hôm nay tin vui muốn chia đến với quý vị đó là những thành quả của một người phụ nữ Việt Nam. Được sinh ra trong gia đình mà thân phụ của cô là một vị Trung tá của QLVNCH từng làm giám đốc đài VTTT quân đội. Đó là Trung tá nhà văn Lê Huy Linh Vũ . Đúng là hổ phụ sinh hổ tử. Nhà phát

minh Bích Vân đã dùng thân thể của mình thí nghiệm và mang được những thành quả của một sản phẩm . Được cấp hai bằng phát minh sáng chế trong một nước đại văn minh như nước Mỹ tại Hoa Kỳ này . Cho nên chúng tôi rất là hân hạnh được đóng góp với cô Bích Vân trong chương trình phổ biến tin vui thuốc nghệ đến với quý vị . Tin vui hôm nay là tin vui về bệnh Eczima ngứa ngoài da. Có một ông cụ tuổi chừng 67 tuổi . Bị chứng nhiễm trùng ở lỗ rốn làm cho ảnh hưởng đến ruột và trong bụng thấy bị quặng đau. Năm rốn còn được gọi là sinh môn. Ai đau thường xoa dầu cù là hay dầu gió xanh. Nhưng vết thương vẫn bị ngứa đến độ ông cụ gãi đến chảy máu và làm độc. Tôi có đề nghị và đưa cho ông thử qua mật nghệ và kem nghệ. Sau khi 1 tuần ông có gọi và báo tin là kem nghệ và mật nghệ quá hay. Vết thương lành lại và ông không còn bị chứng quặng đau trong ruột nữa. Có những trường hợp ngứa do bên trong cơ thể phát ra . Nhưng trường hợp này thì ngứa từ bên ngoài . Ông đã uống thuốc trụ sinh thử qua nhiều loại nhưng vết thương vẫn ngứa và vẫn thấy đau bụng. Vết thương càng ngày bị lở thêm ra. Nhưng sau một tuần dùng thuốc nghệ thì được lành lại. Tin vui này làm cho tôi cảm thấy rất là sung sướng. Không ngờ một người Việt Nam mà lại có phát minh như vậy. Thưa quý vị , đó cũng là phần thưởng mà Thượng Đế đã dành cho nhà phát minh Bích Vân và tin vui này xin chia vui cùng với quý vị , và xin thay mặt cho người bệnh nhân của tôi gửi lời cảm ơn đến cô Bích Vân nhân dịp mùa lễ tạ ơn . Cảm ơn cô Bích Vân đã phát minh khám phá ra bài thuốc nghệ này.

Inventor Vân Nguyễn : Xin cảm ơn Bác sĩ Phạm Lễ. Vân rất cảm động. Bao nhiêu năm qua Vân phải tự mình làm rất nhiều mọi công việc. Từ khi được Bác sĩ tình nguyện đến với chương trình thuốc nghệ. Kết hợp giải thích và đem tin vui thì có rất nhiều các bệnh nhân đã mển mộ và gửi lời chúc mừng và gửi lời cảm ơn Bác sĩ . Tuy nhiên thưa Bác sĩ có thể nhắc lại các trường hợp của bệnh ung thư và tiểu đường. Và lí do tại sao Bác sĩ có sự quan tâm đến bài thuốc nghệ này ?

Bác sĩ Phạm Lễ : Tôi là Bác sĩ chuyên khoa về bệnh ung thư và các bệnh về nan y. Hành nghề tại San Jose 14 năm . Trong 3 năm tôi đã âm thầm theo dõi và thí nghiệm dùng thuốc nghệ cho các bệnh nhân bệnh về ung thư . Hầu như 95% các bệnh nhân đều được khỏi bệnh . Từ các bệnh ung thư ruột , ung thư phổi và các chứng bệnh nan y bao tử và ngoài da . Đó là những kết quả âm thầm đạt được trước khi tôi liên lạc với cô Bích Vân . Có những trường hợp nan y như bệnh tiểu đường. Các bệnh nhân đã thử qua nhiều thứ, nhưng không đạt được kết quả. Khi tôi cho họ thử uống thuốc nghệ. Một bệnh nhân đo độ đường 180. Sau 8 tuần thì kết quả chỉ còn

100 - 110. Trong thuốc nghệ đã có những đặc tính quan trọng mà nhiều người không để ý và người ta thường nói :

" Bụt chùa nhà không thiêng "

Thấy củ nghệ, Ai cũng thấy tầm thường. Nhưng khi ứng dụng cho các bệnh nhân thì ngay với bệnh Cholesterol . Đo độ cao đến 300. Sau 2, 3 tháng đi thử máu thì thấy có kết quả tốt.

Đó là những thành quả mà tôi không ngờ. Tôi nghĩ rằng đây là món quà mà Thượng Đế đã mượn bàn tay cô Bích Vân để trao đến cho quý vị. Chúng tôi cũng nghĩ rằng : Đây là sự mầu nhiệm. Ai tin sẽ được . Ai tìm sẽ gặp. Cô Bích Vân với tấm lòng giúp đỡ cho mọi người và có thể Thiên Chúa đã dùng bàn tay của cô để chữa bệnh cho mọi người và đó là những sự thật mà chúng ta không thể chối bỏ được .

Tin vui số 2 : (Nhận được qua tel)

Cha Lê Hữu Từ . **Xin chúc mừng ngày Sinh nhật của chị và sự thành công về bài thuốc nghệ. Đặc biệt là đồng bào Việt Nam của mình ai cũng thương , Ai cũng thích thuốc nghệ của chị đấy !**

Inventor Vân Nguyễn : Thưa cha Xin cha cho biết các bệnh ho và tiểu đường. Hôm nay cha có khoẻ không ?

Cha Lê Hữu Từ : Về bệnh ho thì thỉnh thoảng trời lạnh thì có ho lại . Thì tôi lại uống thuốc và nhỏ mật ong nghệ của chị thì nó hết ho . Nhưng khi làm lễ thì phải uống trước một tiếng mới đạt kết quả . Uống thuốc nghệ phải uống với nước nóng . Uống nước lạnh thấy ít hiệu nghiệm. Và khi ngậm mật ong nghệ thì phải ngậm nhiều lần sau khi ăn mới thấy hiệu nghiệm nhất là trước khi đi ngủ.

Inventor Vân Nguyễn : Thưa cha, xin cha cho biết ngón chân bị tím đen do bệnh tiểu đường có lành được chưa ?

Cha Lê Hữu Từ : Lành rồi ! đi giày được bình thường ! (Vân : Thật hay quá ! Khi trước Bác sĩ đòi cưa ngón chân. Vân đã vội gỏi thuốc uống và Lotion khuyên cha xoa bóp nhiều lần. Thật là phép lạ, không ngờ thuốc nghệ chữa lành cho cha.

Cha cho biết thêm: có khi đo độ đường lên cao chút xíu . Và Cha uống cả hai loại thuốc tây và kèm thuốc nghệ. Nhưng phải uống với nước nóng vì uống nước lạnh thì hiệu nghiệm thấy ít đi.

Inventor Vân Nguyễn: Thưa cha còn bệnh bao tử của cha lúc trước ra sao và hôm nay thế nào ?

Cha Lê Hữu Từ : Lúc trước bao tử của tôi bị ra máu , xuất

huyết phải vô nhà thương Emergency. Và khi uống thuốc của Bác sĩ cho kèm thêm với thuốc nghệ Thì lúc này thấy không còn triệu chứng đau nữa. Thấy bao tử bình thường lại. Không bị ợ chua . Vậy là chứng tử bệnh bao tử đã khỏi rồi !

Inventor Vân Nguyễn: Cha có dám ăn cay không ?

Cha Lê Hữu Từ: Thỉnh thoảng phải ăn vì ở chung với hai ông cha người MỄ, đương nhiên phải ăn cay rồi ! Vân hỏi : Khi ăn cay cha có bị đau không ?

Cha nói: Không đau ! Vân khen và mừng quá: Hay thật vậy à?

Cha: Nhưng mình phải tránh đi chứ. Ăn cay quá nó cũng bị đau lại. Nên cái gì cay quá là tôi không ăn nữa. Thức ăn của người MỄ hầu như cái gì cũng cay. Hai ông cha người MỄ thì ăn cay như nhồng. Mình bệnh bao tử thì phải kiêng chứ. Ăn ít thôi !

Hôm nay vô tình nghe tiếng nói của chị qua radio. Ối giờ ơi ! Vị ân nhân của mình mà mình quên tiết đi . Hôm nay Sinh nhật xin đọc kinh cầu nguyện cho chị. Chúc chị luôn vui khỏe và gởi lời thăm chị Thạnh.

Năm nay tôi nhận rất nhiều những lời chúc mừng Sinh nhật và tin vui thuốc nghệ đã chữa kết quả từ các bệnh nhân..

Những niềm hạnh phúc của đời sống là gì ?

Nếu tôi nói rằng đó là những niềm vui hạnh phúc từ tha nhân.

Đó là những món quà vô giá mà tôi nhận được.

Năm nay có lẽ là năm kỉ niệm ngày Sinh nhật vui nhất.

Lần đầu tiên tôi cảm nhận niềm vui hạnh phúc được sinh làm người.

Và làm được một con người sống có hữu ích cho thế gian .

Ai tin sẽ được, ai tìm sẽ thấy.

Xin mời quý vị vào website: www.skinexperience.com. Ngoài ra, các bạn có thể đón xem những chương trình thuốc nghệ qua hệ thống Satelite VPTV vào mỗi chiều thứ ba vào lúc 6:30 PM hay Cũng có thể vào mạng lưới **www.truyenhinhvietnam.tv**. Các bạn có thể xem lại những Tivi show chiếu lại bất cứ lúc nào và bất cứ là ở đâu.

Các bệnh nhân đều có thể đem kinh nghiệm của mình giúp cho nhiều người khác đang đau bệnh. Các bạn sẽ tìm thấy niềm hạnh phúc trong tình yêu thương và Thượng Đế đã ban cho chúng ta.

***"Dù xây chín vạn phù đồ,
không bằng làm phúc cứu cho một người."***

Inventor Vân Nguyễn